

пізне каяття - Джерело

Написав Християнка777.

Вівторок, 22 грудня 2015, 07:43

Історію я хочу усім вам розказати
Про своє пройдене усе життя
Як жили ще мої батько й мати
І я безтурботливе мале дитя

Родивсь в сім'ї я християнській
Виховувавсь на принципах моралі
Любимий був і ласки мені не бракувало
І думалось що буде так й на далі

Мене навчали бути добрим і смиренним
Любити Бога людей всіх шанувати
І я так жив-ходив до школи
І мріяв щей християнином добрим стати

Проходив час і я вже підростав
А підростаючи усе в мені мінялось
Закінчив школу став дорослим я
І не замітив як усе в мені перемінилось

Цінності моралі для мене стали в тяжість
Під батьківським покровом я не хотів вже бути
Батьки для мене стали старомодні
Про Бога й праведність я не хотів вже й чути

Мене оточували зовсім інші люди
З якими мені було весело і вільно
Свобода повна-пянки і гулянки
І не думав що це життя до знищення веде повільно

З батьками спілкування я уже не прагнув
У дома не хотів і дня я бути
Мене тягнули ці веселощі гріховні
А про батьків своїх я не хотів вже й чути

Одного разу коли я тікав із дому
Батько став передімною на порозі
І сказав-синок подумай що ти робиш
Пропадеш без Бога ти на цій дорозі

Чому не чуєш ти мене ні мами
Що сталося з тобою наш ти сину
Як ворога пустив ти в своє серце
А він лиш робить те щоб ти загинув

Та знай що ворогу тебе не віддамо ми

пізне каяття - Джерело

Написав Християнка777.

Вівторок, 22 грудня 2015, 07:43

Бо присвятив тебе я ще маленьким Богу
До Бога ми не перестанем з мамою взивати
І вірим що получимо від Нього допомогу

Я засміявся і сказав йому жорстоко
Відійди не стій мені в дорозі
І враз поглянув в мамині я очі
І там побачив безмірну я любов і горя сльози

Щось сколихнулось в серці на одну хвилинку
Та відіпхнувши батька вибіг з хати
Як би ж тоді я знав що так все повернеться
Що я живими вже не зможу їх застати

Але в цей час я думав про інакше
Про те життя яке є так прекрасне
Та я й подумати про це тоді не міг
Яким же зробить воно мене нещасним

До дому я вже більше не вертався
Життя батьків для мене було вже байдуже
Гріховну втіху- хотів все більш я пізнавати
Аж поки я наситивсь нею вдоволь друже

Скінчилась дружба- як я спивсь до краю
Нікому в цьому світі був я не потрібний
Валявся в болоті спав я де попало
Ніхто з тих друзів не лишився мені вірний

О Боже вирвалось мені з грудей
І пригадались мамині ці очі
Скоріш до них скоріше до батьків
Хапавсь я за життя що було мочі

Та зовсім я прозрів- коли зайшов у хату
І пустою війнуло на мене із дверей
Я зрозумів- що батьки завчасно покидають землю
через своїх таких не розумних дітей

Тепер я стою над могилою батьків
І плач і сльози і щире покаяння
Простіть простіть рідненькі ви мої
Що так пізно прийшло до мене це пізнання

А серце виривається з грудей
Як міг дійти я до такого

пізне каяття - Джерело

Написав Християнка777.

Вівторок, 22 грудня 2015, 07:43

Воно прийшло це пізне каяття
Та жаль поправити не можна вже нічого

Як важко і яка не вимовна туга
У моїм серці біль яку не залічити
О хто допоможе хто дасть відповідь мені
Як маю даліше я на світі із цим жити

І пригадав я раптом все своє життя
І батьківські молитви які йшли до Бога
І зрозумів що тільки вірний Він один для нас
І тільки з Ним одним правдива є дорога

І я віддав Йому своє життя
І з того часу я вже живу для Бога
Бо тільки Він мене підняв і дав сімю
І в трудний для нас час лиш в Ньому допомога